

LA BARRETINA

SETMANARI POPULAR HUMORÍSTICH Y LITERARI

Deslligat de tot partit polítich

SORTIRÁ CADA DIUMENGE

ENCÁRRECHS Y CORRESPONDENCIA.—PIETAT, 4

Número solt **5** céntims
Atrassats **10** céntims

SUSCRIPCIÓ: Un any 3 pessetas.— Mitj any 1'50

Los suscriptors del interior, rebrán lo folleti encuadernat

CONSULTA

—Qué té Blay que l' amohina?
 —Mal humor y estrany neguit
 que 'm persegueix día y nit.
 —Donchs compri LA BARRETINA
 qu' es la millor medecina
 per curarli lo seu mal.
 Es un periódich com cal
 que á tot lo dolent fa guerra.
 Es lo millor de la terra
 y com ell no n' hi ha d' igual.

PRIMER FOLLETÍ DE

L' HOME DEL SACH

PRÓXIMAMENT **DIA FELÍS**

Excm. é Ilm. Sr.

Al comensar á sortir á la llum pública nostre humil periódich lo primer saludo que deu donar es sols á vos incansable Pastor que Deu nos ha enviat pera regir aquest numerós remát.

Nostre proposit, Excm. Sr., no es altre que propagar la religió entre la clase treballadora, no volém fer de nostre periódich una revista sino una escola en que tothom pugua aprendre lo be, y si ab nostra propaganda poguesem trovar la ovella descarriada de que 'ns parla lo Sant Evangeli, per ben empleats donaríam tots los esforços que 'ns costa fer l' humil BARRETINA.

Per lo tan Excm. Sr., al obrir nostras páginas ab lo seu saludo no preteném altre cosa sino vostra Santa Benedicció que de genolls rebrá y humil besará V. A. P.

LA REDACCIÓ.

LA SETMANA

La part de crónica d' avuy la dedicarém á fer lo nostre *programa* pera que nostres llegidors sápigán qui son los que forman part de la redacció de LA BARRETINA.

Avans de tot devém dirlosi que som tots católichs, apostólichs y Románs.

Pero nostres llegidors dirán no, aixó ja ho saposém; lo que nosaltres desitjém saber á quin partit polítich se decantarà.

Ab aixó debem contestarlosi que som de tots los partits y de cap, y menos si aquestos son contraris á nostra Sacrosanta Religió.

En nostres planes hi trobarán un amich tots los católichs sigan del partit que 's vulga, igual que també 'l trobarán los nostres germans en la prempsa als que doném lo mes afectuós *deu vos guard*, desitjan establir la germanor que 's necesari entre 'ls católichs.

Lo que 'ns proposém, no cal embrutar aquí mes papé, perdirho puig que 'm sembla que ho aihém en la salutació que 'n lo present número doném á nostre venerable Prelat.

Lo que 'ls hi diré es de que constará nostre periódich; de 16 páginas, 8 de ellas de folletí y las altres 8 las invertirém en Crónica semanal-Humorística, que l' hem confiada á un que 'n aquestas cosas hi te la ma trencada; luego intercalarem algunas poesias y articlets, que procurarem sian del agrado del públich, secció de noticias que 'l titolarem *de tot arreu* y la corresponent secció de Telegramas y Passatemps.

Además, cada setmana, si Deu ho vol, y nostres llegidors ens ajudan á la tasca fent que tothom compri nostra simpática BARRETINA, publicarem bonichs grabats, com ho fem en nostre primer número.

Ja veuhen donchs quantas cosas donarem y tot sols per 5 centims de peseta cada setmana, que no son rés á ningú y que á nosaltres 5 de 'n Benet, 5 d' en Pere, d' en Pau ó d' en Berenguera podrém desenrotllar nostre pensament y que desitjaríam poguer realisar—.LA REDACCIÓ.

A REVEURE

Axó es lo que diguérem en l' últim número que sortí; crit que molts pensaren no 's compliria jamay y que nosaltres ab recansa tinguérem que preferir fa prop de dos anys ab motiu de la desastrosa guerra de Cuba y com á joves tinguérem que abandonar nostra estimada patria pera anar *allende los mares* pera defensar no se 'l que..... ¡ha sí! el pabellón nacional!..... are no 'm recordaba del terme.

Pues si després d' axó y lo que hi anat dient tornarem del territori que *no es nostre* sans y salvos gracias á Deu y als *yankées* propositnos cump r lo que diguerem ¡A reveure! lo que podém fer disposats com sempre á fer la guerra á tot alló que no vagi *com sá* no fentnos pó (puig que 'ns la han feta perdre com també la vergonya) ni *Campanas*, *Esquellas* ni masons, (causa única de nostra desgracia) ni al mateix dimoni, ja veuhem si 'n som de valents.

Axó sí; esperém com ho habían fet fins are, que Vostes nos donarán son apoyo fent que no manqui en cap casa de sos amichs y coneguts la simpática BARRETINA; que vol desterrar pera sempre la *Camama de 'n calsas et semblantis poqueriis*.

MUSTAFÁ.

CRÓNICA HUMORÍSTICA

Deu vos quart

Estimadíssims oyents;
Apreteu ben be las dents
y llegiune ab atenció,
mos versos de carreró.—

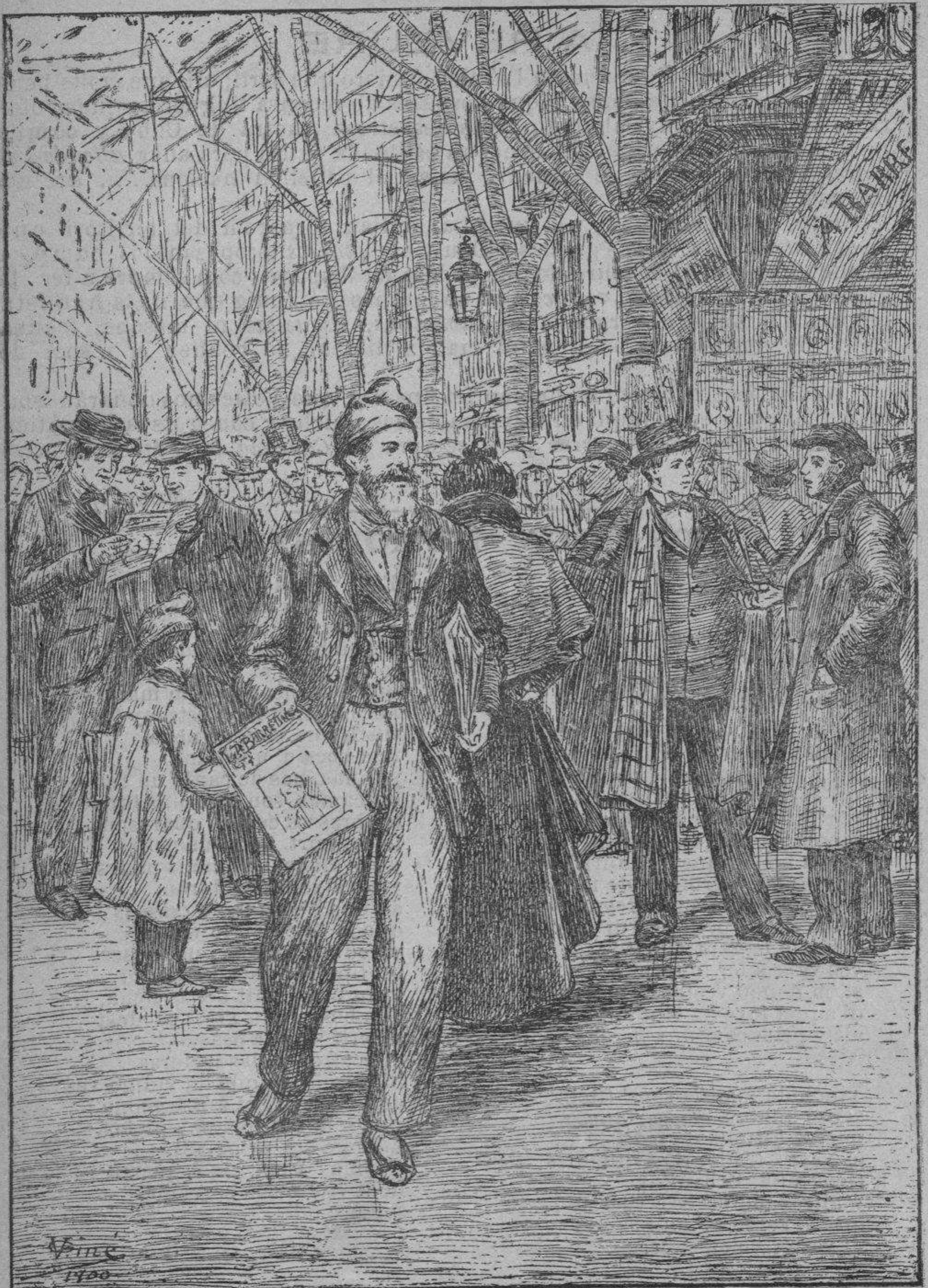
Soch un jove de vint anys
alt y prim com una percha,
qu' ha cridat la redacció
per fe 'ls passar l' estoneta;
y com m' han assegurat
que á no ser que 'm lliuri 'l *dengue*
(qu' es la enfermetat de moda)
de la *llauna* m' encarregan,
(dich *llauna* perque 'l dí *lata*
diu que fá gent *forastera*)
vos vaig á fer lo retrato
si 'm doneu vostre indulgencia,
d' aquet jove de vint anys
alt y prim com una percha.

Vinch de familia sens' títols
sense honors, sense riquesa
que va estudiá de petit
el Narro, 'l Fleuri, Aritmética,
Geografía, Urbanitat
y altres moltes cosas serías
que ni se, ni m' en recordo
ni vostés volen saberne.

Faig versos per casualitat
y encar qu' algú m' aconselle
l' estudiar ab molt cuidado
fer quintillas y fer désimas,
jo l' enjego al botabant
que 'ls consonants 'm marejen.
Per lo físich soch estrany
tinch una cara de nena,
una boca d' una cana
y 'l nas, nas de cantá un rengle;
las camas, son com uns broquils,
los brassos com la quaresma,
lo cos curt. los peus petits,
y las mans, son mans pagesas;
y tot aixó ho juntarán
ab una el-legancia *extrema*
que jo tinch en lo vestir,
y veurán com be puch esser
un tipo molt acceptable
y un bon partit per la nena,
que busqui un xicot modest
aixerit y bona pesa.
Si acás entre las lectoras
hi ha alguna que 'm vullga veure
que m' escrigui á Barcelona
carrer de las tres Banquetas,
número sis, principal,
segona porta á ma esquerra
hont viu lo seu servidor
sempre fidel.

BOCA CEGA.

V. Giné
1900

La sortida de LA BARRETINA

Del Plá de la Boqueria á Ganaletas

DIALECH

—No coneixes á ningú.

—No t' havia vist Joan.

—Tu Quirse sempre atrafegat ab las lletras.

—Que hi vols fer; los llibres y papers de bona mena son los meus millors companys; ab ells may tinch cap disputa; quant n' estich cansat los deixo y no se 'n agravian, y sempre 'm demostran que com més sé, 'm trobo que se menos.

—¿Y que 's aixó «Las Dominicals»?

—¡Las Dominicals! no m' hi dedico; es LA BARRETINA que feya temps que no surtía, y ara he vist en aquell Kiosko que 's publicava altre vegada, y ja 'm tens buscant cinch centimets per las butxacas, que m' anyoraba de llegirla.

—¿LA BARRETINA? Ja m' agrada lo nom ab que l' han batejat aquest diari, ¡LA BARRETINA! ¿ja deu ser d' aquells cohents com pebre negre? com deu ferlos ballar á la gent de sotana; ab mi tindrán un bon parroquiá.

—¡Ah! qu' has après de lletra?

—Prou ho he probat, no 'n puch exir, tot me semblan potas de mosca que 's van ajuntant fins á perdre las etxuras y convertirse en ratllas negras y dretas com fils del *telegráto* y els ulls me fan panpallugas de mirarlas, y se m' entelan enayguantse—y á tu ja t' ho puch dir—quasi es d' un xich de vergonya que 'm fa veurem tan gran y ser tan ase.

—¿Y donchs per que vols los diaris?

—Veurás, lo noy que ja comensa á confegir me 'ls llegeix tot sopant, dexantnos tots embabiecats á mi y á la dona.

—Y vosaltres, deveu comprar tots aquestos diariots que semblan fets expressos per tots los que desgraciadament lo negre vos fa nosa, y ab quatre disbarats, vos fan qu' entre trago y trago, los feu anar avall com lo bacallá y las monjetas.

—Oh, lo noy ja 'ns ho esplica lo seu significat.

—¡Lo teu noy! no 'm fássis riurer ¡pobret! ¿que vols que hi vegi ell entre ratllas? Si als seus anys fa prou que confegixi. Creume Joan, buscali cosas que 'l guin per lo camí pe 'l quin á tu varen pujarte; no pervertexis la seva ánima, que prous trevalls tindrà per anar recte y ser home de be y honrat en mitj de tant de sabi y despreocupat que vessa per cassinos tallers y escolas.

—Be; Quirse, jo no soch dels desenfrenats, pro m' agrada que 'm llegeixi cosas que 'm fassan riurer.

—Y per riurer necesitas papers d' aquestos de ventrell com plassas de toros á fi de poguerhi enquibir tanta carn de capellá com tragan. No siguis ruch; no ho veus que ho fan quatre que saben ab qui tractan, y vihen ab l' esquena dreta, rihentse dels ignocents que s' empassan las desvergonyidas novelas que forjan de sotanas y fandillas.

—Ja ho diu devegadas la de casa: jo no se d' ahont las desenterran aqueixas cosas; perque n' hi ha que fan cruxí 'ls barrons de la cadira.

—Y els que ho escriuhen, gandulejan pe 'ls cafés y pe 'ls teatros, en tant

que tu, suhant, te malmets la salud y malgastas la naturalesa deu horas tancat, ó fent equilibris dalt d' una bastida sense xarxa protectora á sota.

—Y no hi puch anarhi may en cap teatro.

—Donchs mirat ells ab la pantalla de la prempsa fan com fa la pudó...

—Per tot se fican.

—Just y es fican hasta en lo sagrat de la familia, desbaratanla, y ab sas doctrinas escampadas en lo paper ab indecents ninots y lletras de motllo cubertas ab una capa de brometa com van cobertas ab una de sucre, las amar-gantas píndolas, sols que aquestas curan la malaltía—ó per curarla es pre-nen—y aquells assecan lo cor y perden l' ánima.

—¿Donchs qu' habém de llegir?

—Hi ha molts papers y llibres que son boníssims.

—Y aquest que portas tu es dels que 's pot llegir y no perjudican.

—Ja ho crech! te 'l recomano.

—¿Y que surt molt sovint?

—Cada vuyt días.

—Donchs creu que 'l compraré.

—Y passarás bons ratos. Quan te torni á trovar ja sabrás dirmo.

—¿Y el noy no hi pendrá mal?

—Aixis m' agrada. Aixó es lo qu' has de fer encaminarlo.

—Mira: las dotze en punt: lo rellotje del carril de Sarriá ja 'ns assenyala; m' en vaig de frente á casa, que l' escudella á taula trovaré ja quan hi arriui; pro abans vull anar á comprar aquest diari.

—En aquell Kiosko mateix pots adquirirlo.

—Vaja; alante Quirse; conservat bo y fins un altre rato.

—Fes lo mateix Joan; jo encare vull anar fins al Passeg de Gracia á senti una tocada.

C. SAMÁ.

¿En quín sigle vivím?

Avuy que l' humanitat
sembla que fassi miracles
y que vens tots los obstacles
sense cap dificultat.

Avuy que tením carrils
eléctrichs, cinematógrafos,
rayos equits y fonógrafos,
y telégrafos sens fils.

Avuy que sembla talment
que fins la ciencia s' acabi
perque ja tothom es sabi...
¡no sabém quants anys fan cent!

¿No hi ha per casualitat
algún noy que vagi á estudi

que á resoldre nos ajudi
aqueix problema intrincat?
L' Emperador de Alemanyia
certament que l' ha resolt,
més, com se disputa molt
si s' enganya ó no s' enganya,
y la seva ciencia herética
no té pas gayre bon só,
proposo una suscripció
per enviarli una Aritmética.
Si aqueixa idea preval
y es acceptada y benvista.
jo vull figurá en la llista
ab quatre céntims... de ral.

JOAQUIM ALBANELL.

DE TOT ARREU

Lo diumenge día 4 tingué lloch la junta d' «autors dramàtics y lírics catòlics catalans», discutintse llargament lo Reglament pera posarlo baix l' amparo de la lley. Un cop complert aquest requisit se reuniran novament pera nombrar la Junta Directiva.

La naixenta Associació pot disposar sempre que vulgui de nostre periòdic á quin costat nos posém desde aquesta fetxa.

— En lo local dels Lluisos de Sant Pau, tindrà lloch avuy l' anunciat benefici los joves socis, Mora y Salvatierra, representantse «Sastres pobres que robeu» del Sr. Manubens, «Estofat á la catalana» del Sr. Marriera y una pantomina.—A las 4 en punt de la tarde.

—En lo Centre Moral de Sant Francisco, lo diumenge prop passat, tingué lloch una funció extraordinaria á benefici del estudiós aficionat senyor Cortadella.

La nombrosa y distingida concurrencia qu' omplia 'l local demostrá las moltas simpatías que gosa 'l beneficiat. Se posá en escena lo drama «Lo presidari» que sigué molt ben desempenyat per los aficionats socis de dit Centre Srs. Cortadella, Saigí, Jordá, Canela, Cots, Colom, Capa y Villamare. A continuació va estrenarse la sarsuela castellana «El martes de carnaval» lletra de D. Joan Manubens, música del mestre Francisco Palau, Pbre. Respecte la lletra dirém, dihent lo que sentim en lo cor, que no está de bon tros á l' altura d' altres produccions del mateix autor, puig se coneix que te observats millor los tipos de nostre terra, que 'ls que 'ns pinta en la esmentada sarsuela per lo que 'ns permetém recomanarli, que segueixi 'l camí d' avans puig l' entent molt mes. La música es molt aixerida y fresqueta, especialment 'l número dels pecats capitals. L' execució acceptable del tot, per part del beneficiat, Nolla, Canela, Saigí, Puig, Miralles, Villamare y Gelabert.

— En la Juventut Católica lo dilluns prop passat se posá en escena la comedia «La Tunyina» (Manubens) la sarsuela «Lo Castell del Escorsó» (Pradell y Brunet), y la xistosa etzegallada modernista «Los amors de Lady Smith» (Roma Dalmau). Totas tres foren la delicia del distingit auditori que las escoltaba. La execució bona.

— En lo próxim número publicarem lo retrato del venerable Dr. Magarola que no ho podem fer avuy per no tenirlo á nostra disposició.

— En la Academia de Sant Just y Pastor establerta en la Parroquia de Santa Ana se hi representá lo diumenge passat baix la direcció del jove senyor Marca, las pessas «L' estació de la granota» y «Sastres pobres que robeu» representada aquesta última per los noys Velez, Coma y Brunet.

— En l' espayosa sala de la Associació de Catòlics d' aquesta ciutat, tingué lloch diumenge passat una solemne sesió literaria musical á carrech de la valenta Pía Unió de Sant Miquel.

En la presidencia que en la segona part ocupá l' Excm. Sr. Bisbe, hi vegerem als Rvts. Valls, Puig y Roca y als Srs. Pascual de Bofarull, Valls y Barnola, Finestras, Abad, y Font y Fargas (Joseph).

Los socis Srs. Abad, Font (Joaquim) y Burguet llegiren bonicas poesías dels poetas Srs. Vidal, Masriera, y Revnt. Verdaguer, totas fetas exprofesas pera dit acte, com las que llegiren original de élls, los Srs. Mossen Valls, Marti y Barjau y Viada y Lluch.

Lo discurs encarregat á nostre company en la prempsa D. Joseph Font y

Fargas fou molt elocuent, comensant sa primera part saludant al Sr. Bisbe, à qui explicà qui era y lo que volia la Pía Unió de Miquels que tanta pó fá al clerófobos.

La segona part de son discurs lo dedicá tot á la Purísima Concepció y al Arcangel San Miquel objecte únich de la vetllada.

Al acabar son valent discurs escoltà lo disertant una salva d' aplaudiments que li tributá la concurrència.

Amenisá la festa algunas pessas executadas ab afinació per los coros de dita Pía Unió que tan be dirigeix lo mestre Sr. Cassadó.

Despres d' un breu parlament de gracias que feu lo director Dr. Valls, usá de la paraula nostre venerable Prelat, essent escoltat ab molt reculliment per la nombrosa concurrència que omplía 'l local y que de genolls rebé la bendicció pastoral que 'ls hi doná lo Sr. Bisbe.

S' acabá la vetllada á un quart de nou del vespre debén fer constar que totas las composicions que 's llegiren foren en nostra hermosa parla.

Nostra felicitació á la benemérita Pía Unió.

— Lo diumenge passat en lo teatre del Centre Moral de Gracia tingué lloch la representació del drama biblich «L' estel de Nazareth» original del soci Sr. Pamies.

Per avuy á la tarde está anunciada l' última representació del susdit drama.

SERVEYS DE LA

Companyia Trasatlántica

DE BARCELONA

Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.

Una expedició mensual á Centre América.

Una expedició mensual á Rio de la Plata.

Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.

Tretze expedicions anyals á Filipinas.

Una expedició mensual á Canarias.

Sis expedicions anyals á Fernando Poó.

156 expedicions anyals entre Cádiz y Tanger arribant fins á Algeciras y Gibraltar.

Las fetxas y escalas s' anunciarán oportunament.

Pera més informes, acudeixis als Agents de la Companyia